

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2336/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Ćiraković, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Draženke Deladio, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja PROIZVODNJA JAVOR d.o.o., Patkovac, Patkovac 83, OIB: 51779825718, kojeg zastupa punomoćnik Jugoslav Puran, odvjetnik u Bjelovaru i tuženika GRADEL d.o.o., Velikogorička cesta 10/a, Staro Čiče, Velika Gorica, OIB: 40100946455, kojeg zastupa punomoćnica Ela Kriste, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Jujnović Lučić Marković Ivandić Galić d.o.o., Zagreb, radi isplate iznosa od 7.672,64 EUR, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-2155/2018 od 7. travnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-2155/2018 od 7. travnja 2026. u točkama II. te III. njene izreke u dijelu kojim su tužitelju dosuđeni troškovi parničnog postupka u iznosu od 1.723,36 EUR.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-2155/2018 od 7. travnja 2026. u dijelu točke III. njene izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 375,00 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u dijelu kojim je tuženiku bilo naloženo isplatiti tužitelju iznos od

7.672,64 EUR sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka te je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju 5.902,64 EUR sa zakonskim zateznim kamatama. Ujedno je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.098,36 EUR.

2. Prvostupanjski sud svoju je odluku utemeljio na odredbama čl. 590. i čl. 610. st. 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 i 43/24; dalje: ZOO) te čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08 – Odluka USRH, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 – Odluka USRH, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP).

3. Tuženik je protiv ove presude podnio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. i t. 6. te čl. 354. st. 1. ZPP-a jer je izreka presude u suprotnosti s njenim razlozima, presuda nema dostatne razloge o odlučnim činjenicama, nije mu omogućeno raspravljanje pred sudom zbog neprovođenja dokaza saslušanjem stranaka, a dokazi nisu ocijenjeni u skladu s čl. 8. ZPP-a.

4. Nadalje ističe da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno jer iz provedenih vještačenja proizlazi da ugrađena vrata imaju bitne nedostatke koji zahvaćaju sva vrata, da procjena troškova njihova otklanjanja nije konkretna niti potpuna te da prvostupanjski sud nije pravilno ocijenio učinak uplate od 50.000,00 kn na utuženo potraživanje. Smatra i da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, navodeći da uz utvrđene neotklonjene nedostatke tužitelj nema pravo na naknadu prema čl. 590. ZOO-a, da nisu bili ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sniženja naknade iz čl. 610. ZOO-a, već za raskid ugovora, kao ni da je prvostupanjski sud propustio primijeniti odredbu čl. 358. st. 1. ZOO-a o istodobnom ispunjenju obveza. Posljedično osporio je i odluku o troškovima postupka te je predložio drugostupanjskom sudu pobijanu presudu preinačiti odbijanjem tužbenog zahtjeva u cijelosti kao neosnovanog ili je ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Tuženikova žalba nije osnovana, osim djelomično u dijelu odluke o troškovima parničnog postupka.

6. Nakon što je presuda prvostupanjskog suda u pobijanim točkama II. i III. njene izreke, ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona u tom dijelu pravilna i zakonita, osim u dijelu odluke o troškovima parničnog postupka.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade iz ugovora o djelu iz čl. 590. ZOO-a za izrađena i ugrađena vrata u tuženikovom hotelu Phoenix u Starom Čiču u iznosu od 7.672,64 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

8. Tijekom postupka nije bilo sporno da su stranke sklopile ugovor o djelu na temelju kojeg je tužitelj izradio i ugradio vrata u tuženikovom hotelu, da je tuženik na izvedene radove izjavio prigovore zbog nedostataka te da je 4. kolovoza 2015. tužitelju uplatio iznos od 50.000,00 kn (6.636,14 EUR).

9. Među strankama bilo je sporno jesu li izvedeni radovi imali materijalne nedostatke i koliki je utjecaj utvrđenih nedostataka na tuženikovu obvezu plaćanja ugovorene naknade.

10. Neosnovano tuženik u žalbi ističe da je pobijana presuda proturječna jer je prvostupanjski sud, nakon što je u obrazloženju naveo da tuženik ima pravo na raskid ugovora temeljem čl. 610. st. 3. ZOO-a, ipak obvezao tuženika na isplatu dijela ugovorene naknade.

11. Navedeni žalbeni navod nije osnovan. Naime, iz sadržaja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud nije odlučivao o raskidu ugovora niti je na toj pravnoj osnovi odlučio o tužbenom zahtjevu. Prvostupanjski sud utvrdio je da izvedeno djelo ima materijalne nedostatke te je prihvatio umanjenje tužbenog zahtjeva za iznos troškova potrebnih za njihovo otklanjanje, nakon čega je tužitelju dosudio preostali dio ugovorene naknade.

12. Pri tome je odlučno da je tužitelj tijekom postupka prihvatio umanjenje tužbenog zahtjeva za iznos od 1.770,00 EUR, koji prema nalazu i mišljenju vještaka predstavlja trošak otklanjanja utvrđenih nedostataka, a prvostupanjski sud je upravo na toj osnovi pravilno odlučio o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

13. Nadalje, iz stanja spisa proizlazi da tuženik tijekom postupka nije zahtijevao raskid ugovora niti je isticao zahtjev kojim bi ostvarivao pravne učinke raskida. Naprotiv, tijekom postupka tvrdio je da nije dužan platiti ugovorenu naknadu dok tužitelj ne otkloni nedostatke na izvedenom djelu, a na završnom ročištu za glavnu raspravu izričito je naveo da je spreman platiti cjelokupni iznos nakon otklanjanja nedostataka. Takvi navodi predstavljaju pozivanje na prigovor neispunjenja ugovora iz čl. 358. st. 1. ZOO-a, a ne ostvarivanje prava na raskid ugovora.

14. Neosnovano tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud propustio primijeniti odredbu čl. 358. st. 1. ZOO-a. Naime, tuženik tijekom postupka nije zahtijevao istodobno ispunjenje obveza niti je ustrajao na prigovoru neispunjenja ugovora, već je tužitelj tijekom postupka prihvatio umanjenje tužbenog zahtjeva za iznos troškova otklanjanja utvrđenih nedostataka, slijedom čega je prvostupanjski sud pravilno odlučio o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva.

15. Stoga okolnost što je prvostupanjski sud u obrazloženju naveo da tuženik ima pravo na raskid ugovora nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane

presude. Bez obzira na navedenu formulaciju u obrazloženju, iz izreke i cjelokupnih razloga pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud tužitelju dosudio naknadu umanjenu za iznos potreban za otklanjanje utvrđenih nedostataka.

16. Neosnovano tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. i čl. 354. st. 1. ZPP-a. Okolnost što prvostupanjski sud nije proveo dokaz saslušanjem stranaka nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, budući da su odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene na temelju provedenih materijalnih dokaza i nalaza i mišljenja sudskog vještaka.

17. Neosnovano tuženik osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i ocjenu provedenih dokaza. Prvostupanjski sud pravilno je prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka kao stručan, potpun i uvjerljiv te je na temelju njega utvrdio postojanje materijalnih nedostataka i visinu troškova potrebnih za njihovo otklanjanje. Žalbeni navodi predstavljaju drukčiju ocjenu provedenih dokaza, ali nisu doveli u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda. Isto tako, žalbeni navodi kojima se osporava učinak uplate od 50.000,00 kn nisu od utjecaja na pravilnost pobijane presude jer je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je navedena uplata uračunata u podmirenje ranije dospjelih tuženikovih obveza.

18. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki I. izreke (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

19. Osnovano tuženik u žalbi osporava odluku o troškovima postupka u dijelu kojim je tužitelju priznat trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR. Naime, iz stanja spisa proizlazi da je rješenjem od 17. ožujka 2026. bilo zakazano ročište za objavu presude, koje nije održano tada, već 7. travnja 2026., kada na ročište nije pristupila nijedna stranka. Budući da tužiteljev punomoćnik nije pristupio ročištu za objavu presude, nisu bili ispunjeni uvjeti za priznavanje troška zastupanja za tu radnju, zbog čega je u tom dijelu žalba osnovana.

20. Osnovano tuženik u žalbi osporava odluku o troškovima postupka i u dijelu kojim je tužitelju priznat trošak zastupanja na ročištima održanim 13. lipnja 2019. i 10. ožujka 2021. Naime, iz zapisnika s ročišta od 13. lipnja 2019. (str. 86. spisa) te zapisnika s ročišta od 10. ožujka 2021. (str. 150. spisa) proizlazi da su oba ročišta, na prijedlog stranaka radi pokušaja mirnog rješenja spora, odgođena prije početka raspravljanja. Stoga tužitelju za zastupanje na navedenim ročištima pripada nagrada prema Tbr. 9. t. 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u visini od 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 4., 7. i 8., ali ne više od 50 bodova, zbog čega je prvostupanjski sud pogrešno priznao trošak u iznosu od po 100,00 EUR za svako od tih ročišta.

21. Budući da je prvostupanjski sud tužitelju neosnovano priznao troškove zastupanja u ukupnom iznosu od 300,00 EUR, odnosno 375,00 EUR s pripadajućim PDV-om, valjalo je preinačiti odluku o troškovima postupka sadržanu u točki III. izreke pobijane presude i dosuđeni iznos od 2.098,36 EUR umanjiti za navedeni iznos, tako da tužitelju na ime naknade troškova parničnog postupka pripada iznos

od 1.723,36 EUR. Stoga je, na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a, odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

Zagreb, 15. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Branka Ćiraković

Broj zapisa: **9-3088a-c6ddb**

Kontrolni broj: **029be-faf84-d9663**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.